

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 504/2026
29.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 456/26 од 17.04.2026. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр 1227/25 од 26.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 29. априла 2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 456/26 од 17.04.2026. године, као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 бр 1227/25 од 26.01.2026. године и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 8/24 од 20.05.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, која се има извршити на слободи, и која не може трајати дуже од 3 године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр 782/25 од 04.09.2025. године усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и укинута је пресуда Вишег суда у Панчеву К 8/24 од 20.05.2025. године, а списи предмета враћени су првостепеном на поновно суђење.

У поновљеном поступку, пресудом Вишег суда у Панчеву К 34/25 од 27.11.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела

неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, која се има извршити на слободи, и која не може трајати дуже од 3 године.

Према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци пресуде, а на основу члана 151 ЗКП окривљеном су враћени привремено одузети предмети, и то 3 мобилна телефона, са карактеристикама наведеним у изреци пресуде. Окривљени је обавезан и на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала, у износима наведеним у изреци првостепене пресуде.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр 1227/25 од 26.01.2026. године усвојањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и пресуда Вишег суда у Панчеву К 34/25 од 27.11.2025. године је укинута, а списи предмета враћени су првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр 1227/25 од 26.01.2026. године, захтев за заштиту законитости поднео је Врховни јавни тужилац КТЗ 456/26 од 17.04.2026. године, због повреде закона из члана 455. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијано решење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са правноснажном одлуком против које је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву Врховног јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца је основан.

Одредбом члана 455. став 2. ЗКП прописано је да ће другостепени суд сам пресудити ако је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укидана.

Дакле, цитираном законском одредбом предвиђено је ограничење општег овлашћења другостепеног суда из става 1. истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење, с обзиром на то да према цитираној законској одредби такву одлуку другостепени суд не може донети у процесној ситуацији када је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда.

Одредба члана 455. став 2. ЗКП, прописује „процесну“ забрану за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак.

Сходно наведеном, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Вишег суда у Панчеву К 34/25 од 27.11.2025. године донета у поновљеном поступку, након укидања раније донете првостепене пресуде (Вишег суда у Панчеву К 8/24 од 20.05.2025. године), другостепени суд – Апелациони суд у Београду је био дужан да у смислу одредбе члана 446. став 1. – 4. ЗКП, те одредаба чл. 449. и 450. ЗКП одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављене жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву.

Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду укинуо побијаним решењем Кж1 бр 1227/25 од 26.01.2026. године, то је поновним укидањем првостепене пресуде учинио повреду закона из члана 455. став 2. ЗКП, на штету окривљеног, који има право на суђење у разумном року, као и да одлуку донесе законом одређен суд, у конкретном случају Апелациони суд у Београду, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, па је побијано правноснажно решење укинуо и предмет вратио Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање о изјављеној жалби, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић